

Tekstas paimtas iš: <http://www.hell-music.lt/straipsniai/reportazai/299/>

Originally taken from: <http://www.hell-music.lt/straipsniai/reportazai/299/>

Suniokotas ir tuom patenkintas - „Dead November“

Dar vieną dieną prieš mintys klaidžiojo nepažįstamose užuomaršos, vienvės toliuose, nenorėdamos nei kur rodytis, nei kur eiti. Nenoriu į koncertą – vienintelė mintis užklydusi tamsiame pakampyje. Tačiau dienai taip ir praėjus, sutikus šeštadienį, viskas po truputį vertėsi aukštyn kojom. Netikėtas draugų vizitas į Vilnių išjudino senus barškančius kaulus ir jau įvakarojus – pėdinome iki Mulen Ružo... pasitikti „Dead November“ skleidžiamo dvelksmo.

Nei daug nei mažai suragavę gyvybę palaikančio eliksyro, jau buvom pasiruošę praverti ilgoką pertrauką padariusio klubo duris. Žinoma, koncertas labai temiškai vėlavo – gi doom'as. Kol kas išsikrutins, tai gali ir sekančios dienos sulaukti. Na, pajuokavom ir toliau dairomės aplink: kas naujo, kas seno. Šiaip man asmeniškai tai nieko naujo nepasirodė. Tik per prisiminimus prasukau apdulkėjusias plokšteles, kuomet mačiau IMMOLATION pasirodymą su neįtikėtinu palaikymu ir linksma auditorija, kuomet vos tilpom norėdami pamatyti kaip atrodo ENSIFERUM vyriokai, kuomet bėgte bėgau stebėti VADER ir dar daug kitų momentų, kurie nebūtinai stipriai įsispaudė atmintin.

Bet dabar buvo kitas metas. Ir kitas koncertas. Žinoma, kaip doram eliksyro vartotojui, privalu buvo ir pasirūpinti apykaitos palaikymu. Dar vienas bokaliukas rankose ir su gera nuotaika toliau žvalgėmės aplink, taip užklydami prie kuklios atributikos staliuko. Nieko nelaukęs griebiau DISLOCATION kompaktą. Bėda, kad palikau jį draugo kuprinėj, tai negaliu paklaustyti dabar. Bet tiek to. Dar kuris laikas ir jau pradedamos virpinti gitaros, pakyla dūmų užsklanda, pro kurią vas gali matyti savo paties ištiestos rankos galą ir taip – prasideda vakarėlis. Šį kartą garbę jį pradėti turėjo **WRATH IS EVERGREEN**. Nustebino tai, kad moteris stovėjo prie mikrofono ir vokalavo. Mat atlikimas tikrai neprastas buvo. Nesu didelis tokio stiliaus mėgėjas, bet turiu pripažinti, kad atlikimas buvo prideramai tinkamas. Tiek vokalas, tiek gitaros su būgnais, tiek dūmų užsklandos.

Matyt buvau užhipnotizuotas, jog taip ir nepastebėjau kaip greitai baigėsi pasirodymas. Teko patverti pirmąją pertrauką, o kad lengviau būtų – naujas bokalas. Taigi ir sekantys atlikėjai, jau laukiami su ugnele akyse. **DISLOCATION**. Laukimas nebuvo nuvilnas. Jau po pirmos dainos skubinomės užsiimti pirmąsias vietas prie scenos ir sėkmingai dirbom. Tą vakarą iškratėm daugiausiai pleiskanų ir blusų kada tik tai bedarėm anksčiau. Buvo daugiau nei akivaizdu, kad

OPETH stiliaus darinys. Vokalistas net tokius marškinėlius turėjo, o koncerto pabaigoj, kai su visais

atsibūčiuot reikėjo, tai mano kolegai garsiai su pasitenkinimu išrėžė „OPE-E-ETH!“, mat irgi su tokiu pačiu rėmėju buvo.

Geras apšilimas, turi sekti gera vėdinimo sistema ir neužgaištančiu pagrindiniu pasirodymu. Visa tai ir buvo įgyvendinta. Stovim užgriebę pirmąsias vietas vėl ir klausom **FRAILTY**. Čia jau nieko ir nebepridursi – FRAILTY yra FRAILTY. Na tik man šis pasirodymas labiau patiko, nei Velnio Akmenyje. Žymiai labiau. Dar bandėm paskutines labiau užstrigusias pleiskanas iškratyt ir toks jausmas, kad trumpas koncertas jau kaip ir baigės. Paskutinis bisas sutvotas, publika patenkinta, išspaudžiam rankas vokalistui ir kiūtinam lauk. Puikus koncertas, geri įspūdžiai ir draugų kompanija. Šiandien juntu senas primirštas traumas. Manau nebesitreniruoju jau taip intensyviai. Reikia kažką keisti.

Daugiau nuotraukų - FotoGriausme.